

R A Z S T A V A V A B L J E N I K U S T O S -

MEJE GOTOVEGA: BITI V ČASU NEGOTOVOSTI

Kuratorka in avtorica
strokovnega besedila:
Nina Sotelšek

Galerija DLUM,
Židovska ul. 10, Maribor
28. 10.–28. 11. 2025

R A Z S T A V L J A J O :

NATASHA BAKOVIC,
ELENA CHURNOSOVA,
IRENA GAJSER, STOJAN
GRAUF, CVETKA
HOJNIK, MILAN KETIŠ,
NENAD KOSTIĆ, ALMA
LOVRENČIČ, KATJA
MAJER, GREGOR
PRATNEKER, LUCIJA
STRAMEC, SIMONA ŠUC.

MEJE GOTOVEGA: BITI V ČASU NEGOTOVOSTI

Nina Sotelšek

Letošnji odprti poziv v okviru razstave *Vabljeni kustos* je ustvarjalkam in ustvarjalcem Društva likovnih umetnikov Maribor zastavil kontemplativen izziv ter ponudil prostor za osebno in družbeno angažiran odziv. Povabil jih je k raziskovanju vprašanja, kako spreminjajoče se realnosti vplivajo na njihova prepričanja, občutek pripadnosti, duševno ravnovesje in druge razsežnosti bivanja. Izhodišče razpisa je bil premislek o pojmu nestabilnosti – tako osebne kot kolektivne – ter vprašanje, kaj pomeni živeti, misliti in čutiti v času, ko je negotovost postala stanje sveta. Naj gre za razpad družbenih vezi, kolaps ekoloških sistemov, krhkost duševnega zdravja ali ranljivost osebne identitete – vsaka od teh razpok govori o svetu, zaznamovanem z razkrojem sistemov in naraščajočo eksistenčno negotovostjo. Stabilnost v njem ni več samoumevna vrednota, temveč postaja spomin, mit ali bežna iluzija.

Na razpis je prispelo enaindvajset prijav s skupno petindvajsetimi umetniškimi deli. Proces izbora se je začel z neposrednim ogledom del, brez predhodnega prebiranja besedil ali informacij o avtorjih, da bi se prvi vtis oblikoval iz vizualnega in čutnega nagovora posameznega dela. Pozornost so pritegnila dela, ki vzpostavljajo pripoved, pomen ali sled, ki se vpisujejo kot zgodbe v prostoru zaznave. Enako pomemben je bil tudi avtorjev premislek, ki stoji za likovnim delom – način, kako ga artikulira, kako se izraža v likovni govorici ter kakšni so bili njegovi razlogi, notranje nuje in okoliščine nastanka. Merilo je tudi, kako umetniško delo vzpostavlja interakcijo z gledalcem in nudi izkušnjo, ki presega zgolj opazovanje. Končni izbor umetniških del je razporejen v tri vsebinske sklope, ki predstavljajo raznolike pristope k izražanju – od figuralnih in pripovednih do angažiranih in abstraktnih.

Prvi sklop gradi prizore z umeščanjem človeške figure kot nosilke pomena, ki je izpostavljena, ranljiva ali refleksivna. Skozi njih umetniki raziskujejo notranje napetosti, razmerje med posameznikom in družbo ter občutek izgubljenosti

v razpadajočem svetu. Deli **Elene Churnosove** utelešata razpetost med realnostjo trpljenja in hrepenenjem po miru – med negotovostjo in upanjem. V sliki *Prodajalka igrač* umetnica skozi podobo mlade deklice, zaznamovane s težo zgodovinskega in osebnega bremena, izpostavlja ranljivost človeka v času družbenih in političnih kriz. Njen pogled, poln prezgodnje zrelosti, postane prisposoba izgubljene nedolžnosti in prisilnega soočenja z negotovostjo sveta. Nasprotno pa slika *Idilična narava* odpira prostor utopičnega odmika – podoba spokojne krajine ponuja vizijo miru, lepote in možnosti ponovne harmonije. V dialogu med obema slikama ustvarjalka raziskuje mejo med resničnostjo in željo, med bolečino in možnostjo odrešitve.

V sliki *Pogled v daljavo* **Gregorja Pratnekerja** se človeška figura znajde na robu materialnega sveta – na trdih, kamnitih tleh, ki simbolizirajo težo sodobne eksistence, a hkrati tik pred prepadom. Umetnik skozi lik človeka razmišlja o osamljenosti, odtujenosti in eksistenčni negotovosti, ki zaznamujejo današnji čas. Figura je vpeta v neizprosno okolje, vendar pogled usmerja proti nebu, kjer se v daljavi zarisujejo nejasni žarki svetlobe – slutnja upanja in transcendence. Pratneker v svojem delu vzpostavlja kontrast med zemeljskim in duhovnim, med težo sedanjosti in možnostjo presežka. Sliko prežema tiha napetost med negotovostjo in hrepenenjem, z upodobitvijo človeka, ki išče ravnovesje med realnostjo in vero v nekaj onkraj nje.

Milan Ketiš v delu *Bizoni prehajajo slovensko pokrajino* realno prepleta z domišljjskim, zgodovinsko s simbolnim. Motiv bizonov sredi pokrajine prežema nostalgija po svetu, ki je morda že izginil ali obstaja le še na drugem nivoju bivanja. Ti mogočni, a ogroženi živalski liki postanejo prisposoba človeka samega – bitja, ki z lastnim delovanjem spodjeda pogoje svojega obstoja. Ketiš skozi prizor tihega prehajanja in izginjanja zarisuje refleksijo o prelomnem trenutku človeštva, ki se giblje med spominom in pozabo, med naravo in njenim uničenjem. Delo nas vabi k premisleku o meji preživetja –

o tem, koliko sveta je še mogoče ohraniti, preden postane le sled v kolektivnem spominu, kasneje pa tudi to ne več. S svojo poetiko umetnik neposredno nagovarja osrednjo misel razstave: minljivost in iskanje smisla v svetu, ki se izmika gotovosti.

Prvi sklop zaključuje delo **Stojana Graufa**, v katerem se likovno in besedno prepletata v skupni razmislek o svetu, prežetem z nasiljem, lakomnostjo in slepo željo po oblasti. Nastanek njegovega *Mrakena* – bitja noči, ki se je sprva pojavilo ob oblikovanju naslovnice pesniške zbirke Bojana Sedmaka – se razvije v likovno pripoved o temi in svetlobi, o človeku in njegovih sencah. Grauf s svojo ekspresivno slikarsko govorico razgalja žalost in obup, ki ju povzročata človeška samouničevalnost, obenem pa opozarja na drobce upanja in dobroto, ki kljub vsemu vztrajajo med nami. V tem prepletu besede in slike vzpodbujajo refleksijo o moralni in duhovni negotovosti sodobnega sveta, skozi soočenje s temo kot nujnim korakom k spoznanju človečnosti.

Drugi sklop navidezno odmika pogled od človeka, saj se odpuveduje uprizarjanju človeške figure, a vendar nanj nenehno kaže. Usmerja se k okolju in naravi ter razkriva posledice človeškega delovanja – tega, ki je v iskanju udobja in zadovoljevanju hipnih potreb vplival na geološke spremembe zemeljske površine in sprožil uničevalne procese na lasten bivanjski prostor. Umetniška dela v tem sklopu so medijsko najbolj raznolika ter se odzivajo na ekološko in družbeno realnost; sprašujejo se, ali človek s svojim ravnanjem ne povzroča razkroja lastne civilizacije.

Prvo delo drugega sklopa je slikarska instalacija *Amazonija nekoč in danes* **Irene Gajser**, v kateri se prepletata umetniška refleksija in okoljska zavest. Kompozicija je sestavljena iz trinajstih lesenih ploščic, združenih v vizualno pripoved o postopnem uničevanju Amazonskega pragozda – »pljuč našega planeta«. Z ritmom prehajanja od zelenega, vitalnega gozda do ožganih debel in izpraznjenih pašnikov umetnica ponazori transformacijo pokrajine, ki jo povzročajo pohlep, brezbržnost in kapitalistična logika izkoriščanja narave. Delo deluje kot tiha, a neizprosna kritika človeškega ravnanja, ki preoblikuje planet v lastno podobo izgube. S pogledom s ptičje perspektive Gajserjeva vzpostavi distanco, ki gledalca sooči z razsežnostjo razdejanja, hkrati pa odpira prostor za premislek o etičnih mejah našega delovanja.

Lucija Stramec nadaljuje z refleksivnim pristopom, v katerem poudari dialektiko med naravo in urbanim okoljem, med napredkom in uničenjem. Njena risba *Trojanski konj* se preobrazi v prostor kritičnega premisleka o možnosti ohranitve narave v svetu, ki ga vse bolj zaznamuje urbana širitev. Umetnica v prepletu črnega in belega tuša na barvnem papirju sooča naravni habitat z arhitekturnimi strukturami, ki ga postopoma preoblikujejo in izpodrivajo. Motiv urbanizacije se v delu pojavi kot »trojanski konj« – simbol navideznega napredka, ki pod krinko razvoja prinaša razdejanje in nepovratne spremembe. Lucija Stramec s svojo likovno govorico opozarja na krhkost ravnovesja med človekom in naravo ter na vprašanje odgovornosti: ali kot družba storimo dovolj za ohranitev naravnih habitatov, preden ti postanejo le sled preteklosti?

Katja Majer v svojem delu *Človek čuva naravo – narava človeka* vzpostavi simbolno povezavo med ekologijo in eksistenco. Njeno delo prevaja okoljsko tematiko sodobnih izzivov v prostorsko in materialno likovno govorico. Skulptura umetnice deluje kot vizualni opomin na človekovo odvisnost od narave. Izhaja iz spoznanja, da je človekova varnost – fizična, psihološka in eksistenčna – neločljivo povezana z ravnovesjem naravnih sistemov. Ko se to ravnovesje poruši, se omaje tudi človekova možnost bivanja. Postavljena na kamnit kvader kot samostojno umetniško delo, skulptura simbolno uteleša sobivanje in soodvisnost med človekom in okoljem. Njena oblika vzpostavlja dinamiko med stabilnostjo in krhkostjo – med trdnostjo materiala in ranljivostjo narave, ki jo predstavlja. Sporočilo dela je jasno: če človek ohranja naravo in z njo vzpostavi spoštljiv odnos, narava ohranja njega.

Instalacija **Natashe Bakovic** *Žalost za morjem* nastaja na stičišču gibanja, zavesti in umetniškega izraza. Umetnica pri svojem delu združuje okoljsko akcijo s procesom ustvarjanja: med tekom po obali zbira plastične odpadke in jih preoblikuje v likovni objekt. Z uporabo forme meduze, izdelane iz najdenih koščkov plastike, izraža skrb za oceane ter krhkost življenja, ki v njih prebiva. Instalacija presega zgolj estetski okvir – je mikroakcija in umetniški komentar hkrati. Z zbranimi odpadki, ki jih je morje naplavilo na obalo, umetnica oblikuje simbolni organizem, v katerem se zrcali celoten krogotok človeške neodgovornosti. Meduza, nekoč le del morskega ekosistema, tu postane metafora posledic globalnega

segrevanja, onesnaženja morij in izginjanja ribjih vrst. Delo razgalja protislovje med lepoto in uničenjem, med gibom morja in togostjo plastike. S tem nas vabi k razmisleku o vplivu vsakdanjih dejanj na planetarni sistem, ki je vse bolj krhek in prežet z našimi sledmi.

Tretji sklop popolnoma opušča reprezentacijo prepoznavnih oblik ali pa jih le v sledeh umešča v likovno polje. Umetniki vsebino izražajo skozi abstraktne strukture, barvne vtise in geometrijske odnose. Razmerja med likovnimi elementi ustvarjajo napetosti, ki nadomeščajo klasično pripoved. V teh delih ni neposredne zgodbe; v ospredju je občutje – intuitivno prepoznavanje pomenov, ki nastajajo v prostoru med gledalcem in likovno površino.

V svojem delu *Vmesnost bivanja* **Cvetka Hojnik** izhaja iz osnovnih gradnikov likovnega jezika – kroga in kvadrata, ki ju razume kot simbola dveh komplementarnih energij: ženskega in moškega principa. Krog kot izraz mehkoobe, kontinuitete in celovitosti se v dialogu s kvadratom – simbolom reda, strukture in stabilnosti – preoblikuje v elipso, v kateri se odpira prostor napetosti in možnosti. Umetnica z uporabo različnih tekstur, tonov in svetlobnih prelivov ustvarja vizualno polje nasprotij, ki se ne izključujejo, temveč soustvarjajo novo harmonijo. Njen slikovni svet je abstrakten, a čuten; v njem se zrcalijo notranja stanja in iskanje ravnovesja med kontrasti – med redom in svobodo, med trdnostjo in gibkostjo. V času negotovosti delo Cvetke Hojnik prinaša sporočilo o možnosti sožitja nasprotij: napetost med različnimi energijami ni razdeljenost, temveč vir ustvarjalne povezanosti in novega začetka.

Delo *Stanica* **Nenada Kostića** se giblje v polju abstrakcije, kjer s pomočjo geometrijskih likov in barvnih poudarkov raziskuje razmerje med prostorom, časom in atmosfero sodobnega mesta. Umetnik v sliki, ki jo sam opisuje kot »*vreme in čas zajeta v prostoru Novega Sada ali katerega koli mesta*«, z rdečimi formami nakazuje silhuete urbanih struktur, ki v temni nočni kulisi utripajo kot sledi civilizacije. Rdeča barva, hkrati topla in opozorilna, ustvarja občutek napetosti med življenjem in nevarnostjo, med gibanjem in mirovanjem. Kostićeva kompozicija tako ne upodablja mesta neposredno, temveč ga ujame v občutek časa, v vizualni odtis njegove energije, ritma in krhkosti.

Tudi slika iz serije *HELP!* predstavlja odziv na nemir, ki prežema današnji svet. Z reduciranjem likovnega jezika in zadržanostjo v

uporabi form **Alma Lovrenčić** upodablja kolektivni in osebni krik na pomoč – klic, ki odmeva iz vojn, nasilja, negotovosti in tišine posameznika, ujetega v te okoliščine. Njeno delo odslkava ranljivosti človeka, ki se znajde na robu – med upanjem in obupom, med željo po spremembi in zavedanjem nemoči. V tem prepletu čustev nastaja prostor refleksije o tem, kaj pomeni ohranjati človečnost v času, ko se razblinja upanje v stabilen jutrišnji svet.

V svoji prostorski postavitvi *pokrajina nenaključij* se **Simona Šuc** osredotoča na soodvisnost osebnega in družbenega prostora ter na njuno nenehno izmenjavo med stabilnostjo in nestabilnostjo. Umetnica izhaja iz intimne izkušnje soočanja z duševno ranljivostjo, ki jo razume kot ogledalo širše družbene negotovosti. V tem prepletu se razkriva dvojnost – notranji boj posameznika in kolektivni nemir družbe, ki se drug v drugem odsevata. Instalacija je sestavljena iz pokrajini besed, oblik in zvoka, ki jih umetnica povezuje v napeto, večnivojsko prostorsko izkušnjo. Strunska napetost, ki preči delo, simbolizira krhko ravnovesje med redom in razkrojem, med »stabilno nestabilnostjo« in »nestabilno stabilnostjo«. Delo s svojo kontemplativno strukturo odpira prostor za premislek o zavedanju osebnega prostora kot izhodišču spremembe – tihi, a vztrajni sili, ki lahko preobraža tudi družbeni prostor. V tem smislu Simona Šuc lucidno uteleša osrednje vprašanje razstave: kako vztrajati, čutiti in biti v času negotovosti.

Kako torej z refleksijo komentirati sedanost in nastaviti pogoje za njeno prihodnje razumevanje in ponovno ovrednotenje z zgodovinske distance? Avtorice in avtorji so ponudili lastna izhodišča, zato razstava deluje kot odprt razmislek, ne kot niz dokončnih odgovorov. Njihova dela naslavlajo vprašanja in spodbujajo večplastno branje vsebine – od osebne do družbene ravni, od intimne negotovosti do globalne krize. Skupaj komentirajo nestabilne strukture, spreminjajoče se okolje, osebne dvome in kolektivne strahove. V svojih delih beležijo trenutek med razkrojem in možnostjo novega začetka.

Razstava *Meje gotovega: Biti v času negotovosti* reflektira temo ranljivosti, ki ni znak šibkosti, temveč pogoj za človečnost. Prav v razpokah, kjer se gotovost razblinja, vznikne možnost – za razumevanje, spremembo in ponovno ovrednotenje sveta.

NATASHA BAKOVIC

Natasha Bakovic (1986) je leta 2012 diplomirala iz slikarstva na Akademiji I. Repina v Sankt Peterburgu pri prof. Vladimirju Zagoneku. Ustvarja na področju slikarstva, risbe, fotografije in instalacije. Razstavljala je na ART CAPITAL in Salon d'Automne v Parizu, ob 200-letnici Royal Society of British Artists v Londonu, na Festivalu prvih v Zagrebu ter na trienalu akvarela na Hrvaškem. Prejela je nagrade na Salon des Artistes Français (2025), na Festivalu prvih in Eko Drava (2024). Živi na Hrvaškem in v Franciji.

Umetnica o svojem delu: »Moja instalacija se rodi na stičišču gibanja in zavesti: med zbiranjem plastičnega odpadka na obali ga preoblikujem v umetniški izraz. S formo meduze želim izraziti skrb za oceane in krhkost življenja, ki v njih prebiva.

Iz odvržene plastike se rodi meduza — simbol krhkosti oceanov in naše odgovornosti. Vsak košček je sled človeške malomarnosti, vsak fragment opomin, da morje hrani vse, kar vanj odvržemo. Meduza postane podoba segrevanja in izgube – senca rib, ki jih več ne bomo videli. Ta instalacija je moja gest proti pozabi: ali varujemo ocean, ali pa ga prepuščamo smetem in tišini?«

Žalost za morjem, 2024, asemblaž iz koščkov plastičnih steklenic, približne dimenzije 120 × 120 × 150 cm

ELENA CHURNOSOVA

Elena Churnosova (1975) je rojena v Sankt Peterburgu, kjer je končala Višjo šolo za likovno umetnost N. K. Reriha z diplomom s področja gledališča in gledališke scenografije. Od leta 1999 živi v Sloveniji. Leta 2007 je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani diplomirala iz slikarstva pri prof. mag. Bojanu Gorencu. Opravljen ima tudi strokovni izpit s področja vzgoje in izobraževanja na Ministrstvu za šolstvo in šport. Od leta 2009 je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Živi in ustvarja v Sloveniji.

Umetnica o svojem delu: »Na sliki Prodajalka igrač vidimo mlado deklico, ki na ulici prodaja preproste igračke. Deklica za svoja leta izgleda zelo zrelo in resno, ima težak pogled, čutimo lahko njeno trpljenje. Lahko si zamislimo, da je v otroštvu preživljala težke čase, morda je preživela vojno, morda je sirota, morda živela v strahu in pomanjkanju. Morala je hitro dozoreti in odrasti. Nasprotno pa slika Idilična narava predstavlja kontrast prejšnji sliki; na njej vidimo spokojno pokrajino, lepe hribe in hišico, prekrito z barvitimi drevesi, v kateri mirno živi kakšna družina.«

Prodajalka igrač, 2016, akril na platnu, 50 × 35 cm

Idilična narava, 2024, akril na platnu, 80 × 100 cm

IRENA GAJSER

Irena Gajser (1960) je diplomirala in magistrirala na VSRŠ – Arthouse College of Visual Arts v Ljubljani pri mentorjih mag. prof. Darku Slavcu in doc. Maticu Kosu, mag. lik. um. Med letoma 2011 in 2019 je vodila Društvo likovnih umetnikov Maribor.

Pripravila je več kot 30 samostojnih in več kot 100 skupinskih razstav v Sloveniji in tujini, med drugim v Miheličevi galeriji na Ptuju, Kosovelovem domu v Sežani, razstavišču La Roggia v Pordenonu, Razvidu v Zaprešiču (Hrvaška) ter na skupinskih razstavah v Pilonovi galeriji v Ajdovščini, Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu, Meštrovičevi galeriji v Zagrebu, razstavišču La Roggia v Pordenonu in v muzeju Savaria v Szombathelyju (Madžarska). Za svoje delo je prejela več priznanj, med drugim nagrado Sinagoge Maribor in nagrado DLUM za leto 2014. Poleg ustvarjanja izvaja tudi likovne delavnice za odrasle. Živi in ustvarja v Mariboru na področju slikarstva in keramike.

Umetnica o svojem delu: »Delo prestavlja grozeče ekološke posledice vezane na podnebne spremembe.«

Vabljeni kustos

Amazonija nekoč in danes, 2022, poliptih, mešana tehnika na lesu, vulkanski granulati, akril, 50 × 200 cm

STOJAN GRAUF

Stojan Grauf (1958) je leta 1983 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo, pri prof. Gustavu Gnamušu. Pri slikanju uporablja različne medije in materiale, ki jih pripravlja sam in so večinoma organske sestave. Je član ZDSLJU in DLUM. Ukvarja se tudi z restavratorsko dejavnostjo in zidnimi poslikavami. Razstavlja v Sloveniji in v tujini. Za svoje delo je prejel številne nagrade in priznanja. Kot samozaposlen v kulturi živi in ustvarja v Mariboru.

Umetnik o svojem delu: »Predvsem v Razmislek. Preko besede v likovno govorico. Prikazati in pokazati tudi na veliko žalost, ki nas obdaja. Na sovražstvo, vojne, lakoto, smrt. Zaradi nenasitne pogoltnosti in sle po oblasti. Ubogi otroci in ostali... Nekdo se grdo igra z nami!! Še dobro, da je se veliko dobrih ljudi med nami.«

Vabljeni kustos

MRAKEN I, 2018, mešana tehnika, 60 × 20 × 3,5 cm

CVETKA HOJNIK

Cvetka Hojnik je diplomirala na Naravoslovno-tehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, na Oddelku za tekstilstvo, študijskem programu oblikovanje tekstilij in oblačil pri mentorju red. prof. Darko Slavec, akad. slikar, graf. spec. Študij je nadaljevala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, naziv magistricе likovnih umetnostipa je z nalogo En Soph – Asemblaži in teksturiranje skozi fraktale kabale pridobila na Šoli za slikanje in risanje.

Za svoje ustvarjanje je prejela številne nagrade in priznanja, med drugim nagrado Društva likovnih umetnikov Maribor, priznanje župana mag. Antona Balažeka za kulturne dosežke doma in v tujini (2013), nagrado Golden Osten Award na Osten Biennalu v Skopju (Makedonija), leta 2024 Priznanje občine Lendava za kulturne dosežke ter leta 2025 odkupno nagrado – 1. mesto na LUL v Labinu. Je članica Društva likovnih umetnikov Maribor, Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov, Avstrijskega društva likovnih umetnikov ter Društva mednarodnih svobodnih umetnikov. Leta 2013 je imela pregledno razstavo svojih del v Galeriji–Muzeju Lendava, ob kateri je izšla tudi njena monografija. Živi in ustvarja v Lendavi.

Umetnica o svojem delu: »V svojem delu izhajam iz osnovnih gradnikov likovnega jezika – kroga in kvadrata. Krog doživljam kot ženski princip, kot simbol celovitosti, kontinuitete in mehkode, kvadrat pa kot moški princip – kot element reda, strukture in stabilnosti. Ko se ta dva principa združita, krog izgubi svojo popolno zaprtost in se preoblikuje v elipso: nastane prostor med dvema energijama, prostor napetosti in hkrati možnosti.

Različne teksture in svetlosti, ki jih uporabljam, so izraz različnosti sveta in notranjih občutij. Te različnosti, včasih kontrastne, včasih nežno prepletene, se v delu združujejo v eno celoto. Kompozicija nastaja kot dialog nasprotij, ki se med seboj ne izključujejo, temveč soustvarjajo.

V času negotovosti je prav ta preplet tisti, ki nosi sporočilo: da nasprotja niso razdeljenost, temveč možnost nove harmonije.«

Vmesnost bivanja, 2024, mešana tehnika na papirju, 150 × 130 cm

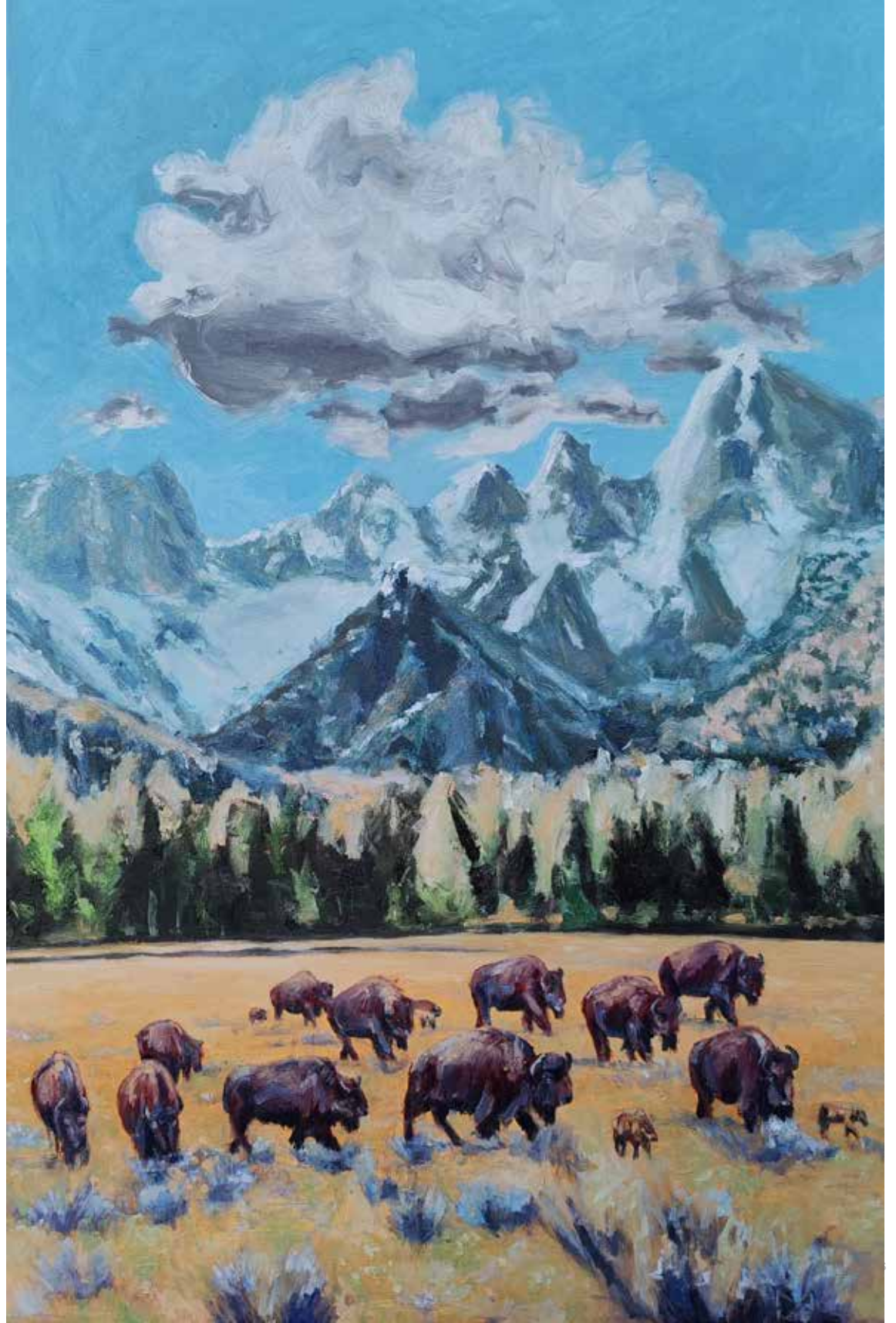

MILAN KETIŠ

Milan Ketiš (1992) je študiral slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in študij zaključil leta 2018 z magisterijem pri prof. Žigi Karižu. Leta 2016 je bil na študijski izmenjavi v Helsinkih na University of Arts Helsinki, Academy of fine Arts. Ustvarja v različnih medijih - slikarstvo in prostorske instalacije. V svojem delu skozi različne načine prevprašuje človekovo intrinzično vez z naravo, pri tem si kot vstop v njeno snovnost velikokrat izbira materiale, ki so naravni. Razstavlja v Sloveniji in v tujini. Živi in ustvarja v Mariboru.

Umetnik o svojem delu: »Bizoni prehajajo slovensko pokrajino diši po nostalgiji nekega časa, ki je morda obstajal, morda pa obstaja na katerem drugem nivoju obstoja. Brez človeške sledi posejana pokrajina v kateri se izgublajo mogočni bizoni. Bizoni so bili že skoraj iztrebljeni, peščica jih še živi, v primerjavi s številom, ki je bilo nedavno v preteklosti. Zdi se kot da je tudi človek na prelomu iztrebljanja, ki ga sproža sam.«

Bizoni prehajajo slovensko pokrajino, 2025, olje, platno, 150 × 100 cm

NENAD KOSTIĆ

Nenad Kostić (1975), je leta 2001 diplomiral na Fakulteti umetnosti v Prištini, oddelek grafika. Magistrski študij je končal leta 2012 v Novem Sadu. Imel je več samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini, bil je tudi udeleženec več mednarodnih kolonij in simpozijev. Je dobitnik nagrade Longin 2003 – kot mladi likovni ustvarjalec. Od leta 2022 je član DLUM in ZDLU. Živi in ustvarja v Novem Sadu.

Umetnik o svojem delu: »Vreme in čas zajeti v prostoru Novega Sada ali katerega koli mesta.«

Vabljeni kustos

Stanica, 2023, linorez, 40 × 30 cm

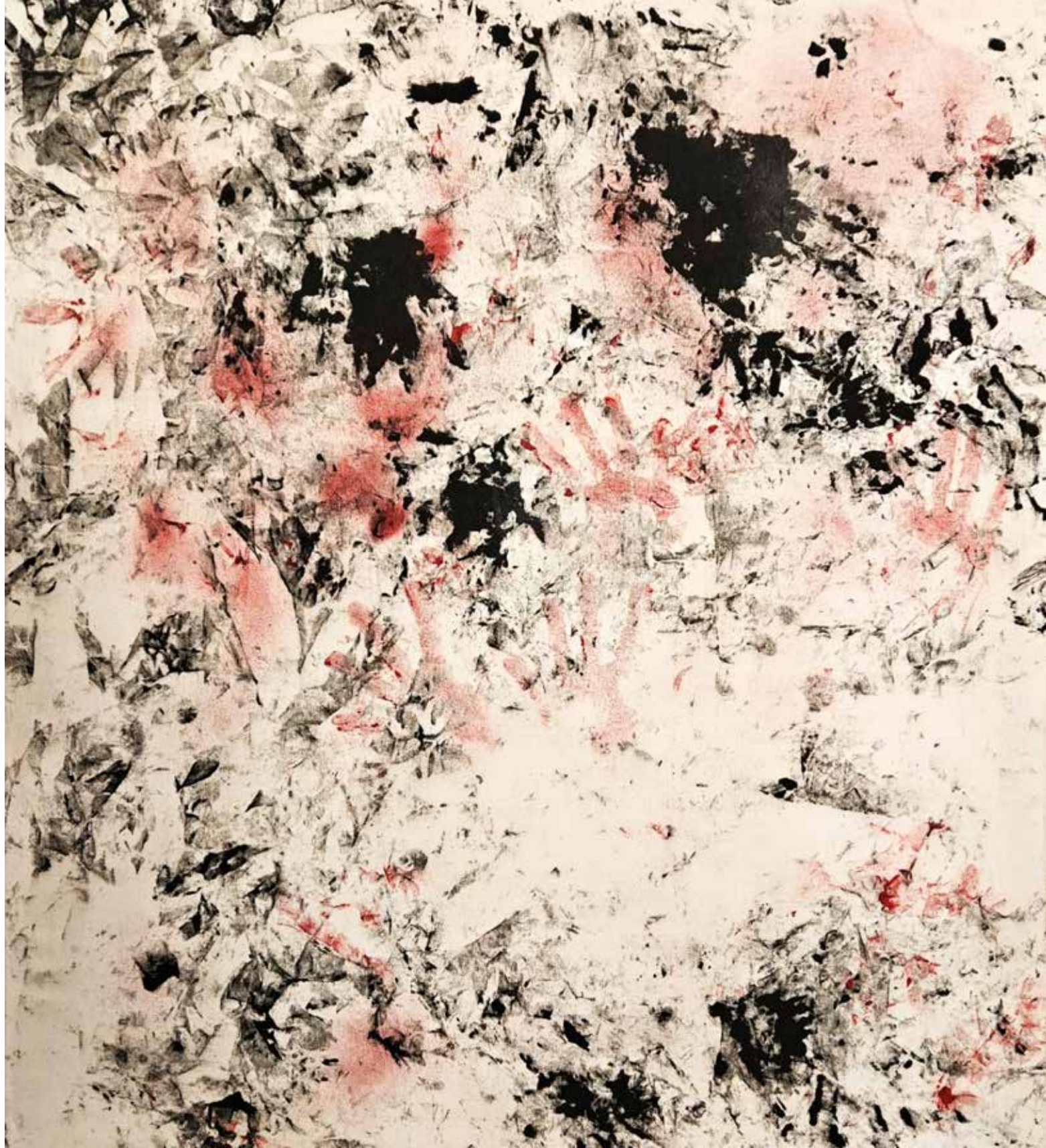
A.O. 3/4 нунорез "Сиратинка" Мовалт 2023.

ALMA LOVRENČIČ

Alma Lovrenčič (1997) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Benetkah pri profesorici Julia Elisabeth Landrichter, smer slikarstvo (2021). Leta 2021 se je prvič samostojno predstavila, kasneje je sodelovala na nekaterih skupinskih razstavah v sklopu DLUM-a in ZDSLJU, kasneje pa je razstavljala tudi v tujini. Trenutno živi in ustvarja v Mariboru. Njeno glavno področje delovanja je abstraktno slikarstvo.

Umetnica o svojem delu: »Slika je del nastajajoče slikarske serije z naslovom HELP!, ki predstavlja krik na pomoč v težkih situacijah, ki spremljajo današnjo družbo.«

Slikarska serija: HELP!, slika 1, 2025, akril na blagu, 100 × 90cm

KATJA MAJER

Katja Majer (1977) je leta 2002 zaključila študij kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. V zadnjem času deluje predvsem na področju javne plastike. Je avtorica spomenika Ivanu Minattiju v Slovenskih Konjicah, Spominske plošče žrtvam letalske nesreče na gori sv. Petra na Korziki in petnajst drugih javnih spomenikov. Kot samozaposlena v kulturi živi in dela v Mariboru.

Umetnica o svojem delu: »Skulptura je odziv na okoljske izzive človeštva in govori o naši, velikokrat spregledani, odvisnosti od sinergije in sobivanja z naravo.«

*Človek čuva naravo – narava človeka, 2025, bron, kamen,
28 × 20 × 12,5cm*

GREGOR PRATNEKER

Gregor Pratneker (1973) je leta 2006 diplomiral na Oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete v Mariboru z diplomsko nalogo Slikarske vedute Maribora pri mentoricah dr. Marjeti Ciglencečki in Anki Krašna. Med letoma 2007 in 2012 je nadaljeval podiplomski študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2012 magistriral z nalogo Abstrahiranje in deformacije oblik v mojem slikarstvu pri mentorjih dr. Jožefu Muhoviču in Zmagu Lenardiču.

Ustvarjalno se posveča predvsem krajinam – zlasti gozdovom, ki jih upodablja bodisi en plein air bodisi v ateljeju. Leta 2013 je prejel prvo nagrado Majskega salona, leto pozneje pa je s sliko Zimsko jutro prepričal francosko žirijo Jesenskega salona v Parizu. Decembra 2019 je na Salonu lepih umetnosti v Louvru za sliko Pomlad v gorah prejel slikarsko nagrado Eugene Boudin, februarja 2020 pa nagrado Mention na Salonu francoskih umetnikov v Grand Palais. Leta 2022 je sodeloval pri izdaji monografije, posvečene predvsem motivom krajin. Aprila 2024 mu je Mestna občina Maribor podelila nagrado Glazerjeva listina za kulturne dosežke.

Samostojno razstavlja v Sloveniji, občasno tudi v tujini. Živi in ustvarja v Mariboru ter ima status samostojnega ustvarjalca na področju kulture.

Umetnica o svojem delu: »Slika je bila naslikana v ateljeju ob razmišljanju o tem v kakšen svetu živimo, kako se svet spreminja in s tem tudi dojemanje sveta in medčloveških odnosov.«

Pogled v daljavo, 2025, olje, platno, 100 × 120 cm

LUCIJA STRAMEC

Lucija Stramec (1978) je leta 2004 diplomirala iz slikarstva pri prof. Zmagu Jeraju, leta 2016 pa zaključila magisterij umetnosti pri prof. Hermanu Gvardjančiču na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. V letih 2008–2009 se je dodatno pedagoško-andragoško izobraževala na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru.

Od leta 2008 je članica Društva likovnih umetnikov Maribor in Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Udeležila se je več umetniških rezidenc, med drugim v Gradcu (Cultural City Network Graz, AT, 2008), Parizu (Cité Internationale des Arts, FR, 2011 in 2015) ter Freisingu (Schafhof – Europäisches Künstlerhaus Oberbayern, DE, 2014).

Svoja dela je predstavila na številnih razstavah doma in v tujini ter prejela več nagrad. Kot samozaposlena v kulturi živi in ustvarja v Mariboru.

Umetnica o svojem delu: »Pri svoji umetniški praksi izhajam iz preizpraševanj krhkih odnosov med človekom in naravnim okoljem. Za razpis sem izbrala risbo s črnim in belim tušem, na barvnem papirju. Motiv predstavlja preplet naravnega habitata s primerom urbane gradnje, ki naravo vedno bolj spreminja.«

Vabljeni kustos

Trojanski konj, 2025, papir, tuš, 40 × 50 cm

SIMONA ŠUC

Simona Šuc (1972) je leta 2000 diplomirala na Oddelku za slikarstvo Akademije za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorjih Gustavu Gnamušu in Jožefu Muhoviču. Ustvarja s sliko, risbo, besedo in prostorom.

Med letoma 2001 in 2003 je na Gaju nad Mariborom organizirala srečanja, na katerih so se predstavljali umetniki mlajše generacije. Leta 2004 je soustanovila društvo TU, s katerim je do leta 2005 izvedla več prostorskih intervencij v Mariboru. Sodelovala je na številnih razstavah, med drugim: Dialog. Živo – neživo ali o potovanju barve med svetlobo in temo (Dvorec Novo Celje, Žalec, 2023), Vis-à-vis (Umetnostna galerija Maribor, 2017), Risba na Slovenskem II. 1940–2009 (Mestna galerija Ljubljana, 2009) in Teritoriji, identitete, mreže. Slovenska umetnost 1995–2005 (Moderna galerija Ljubljana, 2005).

Delovala je kot članica strokovne komisije za Glazerjeve nagrade, trenutno pa je članica komisije za vizualno umetnost na Mestni občini Maribor ter zastopnica Društva likovnih umetnikov Maribor. Zaposlena je v Umetnostni galeriji Maribor. Živi in ustvarja v Mariboru.

Umetnica o svojem delu: »Prostorska postavitev pokrajina nenaključij pokaže povezanost in prepletenost osebnega prostora ter njegove nestabilnosti (soočanja z duševno boleznijo), ki je ni moč izolirati od časa vse večje kolektivne nestabilnosti družbenega prostora. Kaže so kot potencirana nemoč tako notranjega kot tudi zunanjega boja, ki služi dualizmu.

Vztrajnost, doslednost, pozorno opazovanje in pogum gradijo stabilnost osebnega prostora, ki vpliva tiho na družbeni prostor.

Ključ spremembe vidim v zavedanju osebnega prostora.«

Pokrajina nenaključij, 2023-2025, bombažno platno, ročno izdelan papir, akril, bombažne niti, kamni, 2,70 × 1,60 × 2,90 m

NATASHA BAKOVIC,
ELENA CHURNOSOVA,
IRENA GAJSER, STOJAN
GRAUF, CVETKA
HOJNIK, MILAN KETIŠ,
NENAD KOSTIĆ, ALMA
LOVRENČIČ, KATJA
MAJER, GREGOR
PRATNEKER, LUCIJA
STRAMEC, SIMONA ŠUC.

Kolofon

Naslov kataloga: Vabljeni kustos – Meje gotovega: Biti v času negotovosti
Galerija DLUM, Židovska ul. 10, Maribor, 28.10. – 28.11. 2025
Izdajatelj: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor
Založnik: DLUM, Maribor (zanj: Simona Šuc)
Avtorica strokovnega besedila: Nina Sotelšek
Avtorji del na razstavi: Natasha Bakovic, Elena Churnosova, Irena Gajser, Stojan Grauf, Cvetka Hojnik, Milan Ketiš, Nenad Kostić, Alma Lovrenčič, Katja Majer, Gregor Pratneker, Lucija Stramec, Simona Šuc.

Oblikovanje in tehnično urejanje: Vojko Pogačar
Avtorji fotografij: arhivi umetnikov
Urednica: Sara Nuša Golob Grabner

Izid: Maribor, oktober, 2025

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

73/76(083.824)(497.4)(0.034.2)

MEJE gotovega: biti v času negotovosti [Elektronski vir] : razstava Vabljeni kustos : galerija DLUM, Židovska ul. 10, Maribor 28. 10.–28. 11. 2025 / kuratorica in avtorica strokovnega besedila Nina Sotelšek ; [avtorji del na razstavi Natasha Bakovic ... [et al.] ; avtorji fotografij arhivi umetnikov ; urednica Sara Nuša Golob Grabner]. - E-knjiga. - Maribor : DLUM, 2025

Način dostopa (URL): <https://www.dlum.si/razstave>

ISBN 978-961-7255-09-6 (PDF)
COBISS.SI-ID 254034179

Vinar večera:

Vino Mukenauer, Svečina

KULTURNA ČETRTE
židovska
CULTURAL QUARTER

Sašo Gajšt s.p.

